

**ἐπικήδειος στόν ἀοίδιμο Μητροπολίτη Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης
κυρό Ἰωάννη**

“Ἀγαλλιᾶσθω ἡ κτίσις καί ἀνθείτω ὡς κρίνον· ὁ γάρ
Χριστός ἐκ τῶν νεκρῶν ἠγέρθη ὡς Θεός...

ποῦ σου ἄδη τό νίκος; καθεῖλέ σε εἰς γῆν, ὑψώσας τό
κέρας ἡμῶν ὡς εὐσπλαγχνος”

(τῇ Κυριακῇ πρωΐ τοῦ πλ. β΄ ἤχου,
Σταυροαναστάσιμος Κανών, ᾠδή θ΄).

«Νά χαίρεται ὅλη ἡ δημιουργία καί νά ἀνθίζει ὅπως
τό κρίνο· γιατί ὁ Χριστός ἀναστήθηκε ἐκ νεκρῶν ὡς
Θεός... ποῦ εἶναι ἄδη τό κέρδος σου; ἐσένα σέ
περιόρισε στή γῆ, καί τή δική μας παράταξη τήν
ἀνύψωσε (στούς οὐρανούς) ἀπό εὐσπλαχνία» (ἐλεύθ.
μτφρ.).

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Σερρών & Νιγρίτης κ. Θεολόγε,

Τοποτηρητά τῆς ἀπορφανισμένης καί πενθούσης αὐτῆς Μητροπόλεως,

δι’ εὐχῶν Σας ἅς μοῦ ἐπιτραπεί νά διατυπώσω κι ἐγώ μέ πολύ σεβασμό ὡς
διάκονος ὑπακοῆς καί κομιστής τοῦ κοινοῦ πένθους τά πολλά τῆς βαθεῖας
συγκινήσεως πού θά ἤθελε νά ἐκφράσει γιά τόν ἀποιχόμενο Μητροπολίτη
Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κυρόν Ἰωάννη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀθηνῶν & πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμος (πού τόν χειροτόνησε Ἐπίσκοπο καί
Μητροπολίτη πρό 10ετίας στό Ναό τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Θεσσαλονίκης)· ὅπως
ἐπίσης καί σύσσωμη ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία
ἐκφράζει ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅλη τήν Σεπτῇ Ἱεραρχία.

Μετά ἀπό μιά σύντομη δημιουργική ποιμαντορία ἐκλήθη ὁ μακαριστός
Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ Ἰωάννης στόν ἀπολογισμό τῆς γῆς ἐπὶ τῆς αἰωνιότητος.
Ἦδη πλήρωσε τό ἔσχατο ἀνθρώπινο χρέος τοῦ θανάτου, ξημέρωμα Κυριακῆς,
ἡμέρας τοῦ Κυρίου καί ἡμέρας ἀναστάσιμης. Καί περνάει στήν ἀτέλειωτη ὁγδόη
ἡμέρα τῆς ἀναστάσιμης αἰωνιότητος, συνοδευόμενος ἀπό μᾶς, πού ἀριθμοῦμε τίς
ἡμέρες τῶν ἐβδομάδων τοῦ παρόντος βίου καί τόν προπέμπουμε σήμερα, μιά
πολύ συμβολική ἡμέρα, μνήμη ἑνός Μαθητοῦ, Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ τοῦ
Κυρίου, τοῦ ἁγίου Ματθαίου.

Τό προσδοκοῦσαν οἱ Προφῆτες, τό ἔζησαν οἱ Ἀπόστολοι, τό κήρυξαν οἱ διάδοχοι
τῶν Ἀποστόλων Ἱεράρχες καί Πατέρες, τό θεολόγησαν οἱ θεολόγοι καί ὑμνολόγοι
τῆς Ὁρθοδοξίας. Καί τό ἀκούσαμε νά μᾶς τό “λέει” ὁ ἅγιος Κοσμάς Μαΐουμά,

μόλις χθές και ακόμη ήχει στά αυτιά μας: «Νά χαίρεται ὅλη ἡ δημιουργία καί νά ἀνθίζει ὅπως τό κρίνο· γιατί ὁ Χριστός ἀναστήθηκε ἐκ νεκρῶν ὡς Θεός... καί τή δική μας παράταξη τήν ἀνύψωσε (στούς οὐρανοῦς) ἀπό εὐσπλαχνία» (βλ. ἀνωτ.).

Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ὁ καρπός τῆς σαρκώσεως τοῦ Κυρίου. Ὁ καρπός τῆς ἀναστάσεώς Του.

Μέ τήν πληθωρική του παρουσία καί δυναμικότητα ὁ αἰόδιμος Μητροπολίτης ἀναρίθμητες φορές κήρυξε καί διακήρυξε μέ λόγια καί ἔργα αὐτό πού διαπερνά ὡς βεβαιότητα καί ἐλπίδα ὅλη τήν Παρακλητική καί ὅλη τήν ὑμνογραφία καί τή θεία λατρεία: τό ἰδιαίτερο μεσσιανικό εὐαγγέλιο τῆς “βασιλείας τοῦ Θεοῦ” ἢ “βασιλείας τῶν οὐρανῶν” ὡς προσδοκία πού πραγματοποιήθηκε καί ὡς μελλοντική προσδοκία πού προσμένουμε καί ὁμολογοῦμε (βλ. τίς ἐπίτομες ἐρμηνευτικές τῶν βιβλικῶν Καθηγητῶν καί τή σύντομη εἰσαγωγή γιά “Το κατά Ματθαῖον εὐαγγέλιο”, ἐρμηνευτική ἐκδ. Ἀγίας Γραφῆς τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλικῆς Ἑταιρείας 1997¹, σ. 3).

Αὐτήν “τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ” τήν πόθησε ἀπό παιδός ὁ προκείμενος Ἱεράρχης. Τήν κήρυξε σάν κατηχητής καί ὁμαδάρχης ἀπό νέος στή Γέφυρα, κωμόπολη τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γουμενίσσης, στήν ἰδιαίτερη πατρίδα του, μέ πολλούς καλούς καρπούς μέχρι σήμερα. Τήν σπούδασε σάν φοιτητής καί τήν δίδαξε σάν κληρικός στή Θεσσαλονίκη, ἀπό θέσεις ὑψηλῆς εὐθύνης δίπλα στόν μακαριστό Γέροντά του Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κυρό Παντελεήμονα τόν Β΄. Καί ἐκλήθη νά τήν ἐξαγγεῖλει καί τήν ἐξήγγειλε ἐδῶ στό Λαγκαδά ὡς Μητροπολίτης ταλαντούχος, θαρραλέος καί δραστήριος.

Παρακαλῶ νά μοῦ ἐπιτρέψετε νά θυμίσω τή διαδρομή τοῦ βίου του καί τῆς προσφορᾶς του. Γεννήθηκε καί μεγάλωσε στή Γέφυρα τῆς Θεσσαλονίκης τό 1958, τήν ὑπαγόμενη τότε στήν ἐνιαία Μητρόπολη Πολυανῆς & Κιλκισίου καί ἀπό τό 1991 στή Μητρόπολη Γουμενίσσης. Ἀπό μικρός εἶχε φλόγα καί ζῆλο ἀξιοθαύμαστο. Εὐλαβέστατος, φιλομαθέστατος, μέ ἐμφανέστατη τήν καθοδηγητική ὁρμή. Ὁ μακαριστός Κιλκισίου Ἀμβρόσιος ἀπό 15χρονο τόν ὅρισε κατηχητή, περιοδεύοντα κατηχητή στή Μητρόπολη. Στή γενέτειρά του (μαζί μέ τήν ὁμάδα πολλῶν παιδιῶν καί νέων πού τόν ἀκολουθοῦσαν) συνήθιζε νά ὀνοματίζει διάφορα δένδρα στό ὄνομα Ἀγίων καί νά δημιουργεῖ αὐτοσχέδια παρεκκλήσια, μέχρι τοῦ σημείου νά ἀνάβουν περιοδικά καντήλια καί νά προσεύχονται! Ὅλα αὐτά δείχνουν τή βαθειά ἔφεση πού εἶχε νά προωθεῖ ἀνθρώπους στήν Ἱερωσύνη, πού πρῶτος αὐτός τήν ἐπιποθοῦσε καί ἐπιχειροῦσε νά μεταδώσει τήν ἱερή της φλόγα καί σέ πολλούς ἄλλους!

Ἀποφοίτησε τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Θεσσαλονίκης τό 1979 καί τοῦ Τμήματος Ποιμαντικῆς καί Κοινωνικῆς Θεολογίας τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου τό 1982.

Τό ἴδιο ἔτος χειροτονήθηκε Διάκονος ἀπό τό μακαριστό Θεσσαλονίκης Παντελεήμονα τόν Β΄ γιά τήν ἀποστολική Μητρόπολη Θεσσαλονίκης καί ἀνέλαβε τή διεύθυνση τοῦ Γραφείου Νεότητος, μέ συμμετοχές σέ ἀνάλογα Συνέδρια τοπικά ἢ πανελλαδικά. Τό 1983 χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος, χειροθετήθηκε Ἀρχιμανδρίτης καί γιά μιᾶ 11ετία ὑπηρέτησε ὡς Προϊστάμενος στόν Ἱ. Ναό τῶν Ἀγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου. Ἐπὶ τῶν

ήμερῶν του διοργανώθηκαν καί τελέστηκαν τά ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἀπό πλειάδα Ἀρχιερέων καί (γιά τήν ἰδιαίτερα ἱστορική καί συμβολική σημασία του) ἐπί παρουσία τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκπροσώπων τῆς Ἀντιπολίτευσης καί πλήθους λαοῦ. Μόλις χειροτονημένος Πρεσβύτερος ἐξυπηρετοῦσε καί ὡς Ἡγουμενοσύμβουλος τήν Ἱερά Μονή Ἀγίας Θεοδώρας καί γιά 16 χρόνια ὡς Ἡγούμενος. Μοναχοί τῆς ἀδελφότητος, ἀλλά καί ἀπό ξένες χῶρες κληρικοί γιά τή σπουδή τῆς ἐλληνικῆς καί τίς μεταπτυχιακές τους σπουδές πέρασαν καί φιλοξενήθηκαν στό Μοναστήρι.

Τό 1994 τοποθετήθηκε στόν περίλαμπρο προσκυνηματικό Ναό τοῦ Πολιούχου Ἀγίου Δημητρίου ὡς Προϊστάμενος καί ἐκ παραλλήλου ὡς Πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως.

Ὁ μακαριστός Παντελεήμων ὁ Β΄ ἤδη τοῦ εἶχε ἀναθέσει καθήκοντα Προεδρεύοντος εὐαγῶν Ἰδρυμάτων: ἀπό τό 1992 μέχρι τό 2004 στό Παπάφειο Ὁρφανοτροφεῖο καί ἀπό τό 1994 μέχρι τό 2004 στό Χαρίσειο Γηροκομεῖο, στό φιланθρωπικό Ἰδρυμα “Πάντων τῶν Ἀγίων τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ”, στή Σχολική Ἐφορεία τῆς Ἀνωτέρας Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, στό Δ.Σ. τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς καί στό “Κοινωφελές Ἰδρυμα Παπαδημοπούλου”.

Ὅλα αὐτά δείχνουν ἕναν ἀεικίνητο ἄνθρωπο, ἕναν ἄνθρωπο πληθωρικό σέ δράσεις, ἱκανό σέ διεκπεραιώσεις ὑψηλῶν εὐθυνῶν γιά πολλά χρόνια. Καί ἐξηγοῦν τό δημιουργικό τῶν ὑψηλῶν του προθέσεων.

Βιβλία, ἄρθρα καί μελέτες θεολογικοῦ περιεχομένου, εἰσηγήσεις στά Θεολογικά Συνέδρια τῆς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, διδασκαλίες στά Κατηχητικά Φροντιστήρια, στή Σχολή Μετεκπαιδύσεως Κληρικῶν Θεσσαλονίκης, ραδιοφωνικές καί τηλεοπτικές ἐκπομπές γιά εἴκοσι χρόνια μέχρι τήν ἐκλογή του σέ Μητροπολίτη, καθηγητική παρουσία στήν Ἀνωτέρα Ἐκκλησιαστική Σχολή Θεσσαλονίκης, διαλέξεις σέ ἄλλες Μητροπόλεις, διεύθυνση γιά μιᾶ 18ετία τῶν “Ἀκαδημαϊκῶν Διαλέξεων” τῆς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης καί τοῦ Κέντρου Ὁρθοδόξου Ἀγιολογίας... ἀποδεικνύουν ἐν τοῖς πράγμασι ἕναν ἀκάματο ἐπιτελικό Κληρικό. Ἀπό κοντά καί ἡ διοργάνωση τῆς φιλανθρωπίας καί συσσιτίου γιά ἀστέγους μέ τό σύνθημα «κανεῖς νηστικός τή νύχτα στήν πόλη τῆς Θεσσαλονίκης», ὅπως καί ἡ καθηγητική του ἐξοδος σέ πανεπιστημιακό επίπεδο στή Θεολογική Ἀκαδημία τοῦ Οὐζγκοροντ Οὐκρανίας, μέσα ἀπό τό πρόγραμμα «Ἰάσων», διά τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ.

Στίς 10 Μαΐου τοῦ 2010 ἐξελέγη ἀπό τήν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ καί στίς 16 Μαΐου τοῦ 2010 χειροτονήθηκε στόν Ἱ. Ναό Ἀγίου Δημητρίου Θεσσαλονίκης ἀπό τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο κ.κ. Ἱερώνυμο καί πλειάδα Ἱεραρχῶν.

Ἡ δεκαετής πορεία του στή Μητροπολίτη Λαγκαδᾶ ὑπῆρξε τό ἴδιο καί ἀναλογικά περισσότερο πληθωρική, «στήν καρδιά τῆς Μακεδονίας μας». Δικαίωσε πράγματι τή σοφή προτροπή τοῦ Μακαριωτάτου, ἐκείνης τῆς χειροτονήτριας ἡμέρας καί ὥρας: «Ἀπό σήμερα δέν θά ὀνομάζεσαι στό ἐπίθετο Τασιᾶς, θά εἶσαι ὁ Ἰωάννης τοῦ Λαγκαδᾶ, ὁ ποιμενάρχης τῆς περιοχῆς καί ὁ Πατέρας. Ποιμενάρχης καί Πατέρας, σ' αὐτό θέλω νά σταθεῖς καί νά θυμᾶσαι ἐκεῖνο τό διάλογο τοῦ Χριστοῦ μέ τόν Πέτρο».

Καί τό σεβάστηκε καί τό ἀπέδειξε αὐτό μέσα σέ μιᾶ μόλις δεκαετία! Ξεκινώντας τήν ἀεικίνητη φροντίδα γιά τή Μητρόπολή του ἀκόμη κι ἀπό τόν δηλωτικό τίτλο πού

ἐκφράζει τήν ἱστορική της διάρκεια, μέσα ἀπό τό διορθωμένο πλέον τίτλο “Μητρόπολις Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης”.

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του ἀρτιώθηκε ἡ διοικητική ὀργάνωση τῆς Μητροπόλεως μέ ὀκτώ Ἀρχιερατικές Ἐπιτροπεῖες, ἡ μετ’ εὐλογίας ἵδρυση ἢ διατήρηση πολλῶν Μονῶν καί Ἑσυχαστηρίων ἀνδρῶν καί γυναικείων, ἡ δημιουργική ἐξέλιξη ἐνός ἐκκλησιαστικοῦ πολιτιστικοῦ θεσμοῦ, τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ “Ὁρθόδοξη Παρουσία”, τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, τοῦ Κέντρου Νεότητος “Ἁγία Κυράννα”, τοῦ Μουσείου Λειτουργικῆς Παράδοσης καί Πολιτισμοῦ “Φάρος” καί πολλές ἄλλες κατὰ μέρος ποιμαντορικές δραστηριότητες, ὅπως ἡ ἐνεργός ἐπικοινωνιακή του παρουσία, δείγματα ὅτι δέν ἐπαναπαυόταν στά ἐλάχιστα. Συνεχῶς ἐπεκτείνόταν ποιμαντορικά, κατὰ κάποιο τρόπο ἀφιερωμένος παιδιόθεν νά δρᾷ καί νά προσφέρει σέ ὑπεύθυνους ἐκκλησιαστικά ρόλους.

Καί ἐλεήθηκε ἀπό Θεοῦ, ὥστε ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του νά ἀνευρεθοῦν τό 2011 τά ἅγια μαρτυρικά λείψανα τῆς Ἁγίας Κυράννας στήν Ὅσσα καί τῆς Ἁγίας Ἀκυλίνας τῆς Ζαγκλιβερινῆς τό 2012. Ὅπως πραγματοποιήθηκε καί ἡ περιφανῆς μετακομιδή τοῦ λειψάνου τῆς Ἁγίας Ἀκυλίνας στή μαρτυρική της ἰδιαίτερη πατρίδα.

Πρός αὐτά θά πρέπει νά προσθέσουμε καί τά θυρανοίξια τοῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου τό 2015 μέ τή λαμπρή ὑποδοχή τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μας κ.κ. Βαρθολομαίου καί τά λαμπρά Ἐγκαίνια τοῦ ἴδιου Ναοῦ τό Μάϊο τοῦ 2016 ἀπό τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπό μας κ.κ. Ἱερώνυμο καί πλειάδα Ἱεραρχῶν.

Ὅλα αὐτά ἀποδεικνύουν τήν εὐλογημένη ὀργανωτικότητα καί πληθωρικότητα τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Ἰωάννου, τό μεγαλεῖο τῶν προγραμματικῶν καί πρακτικῶν ὁραματισμῶν του, τή σχεδιαστική του δημιουργικότητα, τήν ποιμαντορική του προσφορά. Θά ζεῖ στίς καρδιές ὅλων, Κληρικῶν καί λαϊκῶν, τῶν ἐνεργά ἐκκλησιαστικῶν καί τῶν κοσμικῶν ὡς Μητροπολίτης προσφορᾶς καί δράσης.

Ἀπό χθές ἐκπλήρωσε ἄλλο ἓνα χρέος, συγκλονιστικά ἱερό, ἓνα χρέος σιωπηλῆς πλέον κατηχήσεως καί ὑπομνήσεως πρός ὅλους: τό «ἀπόκειται πᾶσιν ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δέ τοῦτο κρίσις».

Τόν προπέμπουμε μέ πόνο καί μέ εὐγνωμοσύνη ψυχῆς γιά ὅλα ὅσα ἐλεήθηκε ἀπό Θεοῦ νά προσφέρει στήν Ἁγία μας Ἐκκλησία.

Τόν συνοδεύουμε μέ τίς λειτουργικές προσευχές, μαζί μέ τόν μακαριστό προκάτοχό του κυρό Σπυρίδωνα, διότι καί οἱ δύο (ἀνάλογα μέ τά τάλαντά του ὁ καθένας καί ἀνάλογα μέ τά ποιμαντορικά πρότυπα τῆς ἐποχῆς τους) προσέφεραν τόν ἑαυτό τους μέ τέλειο ζῆλο Θεοῦ καί ἀγάπη πρός τήν Ἐκκλησία.

ἀοίδιμε Μητροπολίτα Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης Ἰωάννη,

εἶη ἡ μνήμη σου ἀγήρω, στήν ἀγέραστη καί ἄφθαρτη αἰωνιότητα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ.

Ὁ λαός σου καί ἡ Ἐκκλησία σου σέ συνοδεύουν ἐκπροσωπούμενοι στή σημερινή ἐξόδιο ἀκολουθία. Ἀλλά δέν θά παύσουν νά σέ συναντοῦν καί νά σέ ἀσπάζονται νοερά μέσα στόν ἅγιο σύνδεσμο τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μυστηρίου. Τό παράδειγμα τῆς ἀγάπης καί τῆς

φλόγας σου γιά τήν Ἐκκλησία θά στέκεται σηματοδότης γιά τούς περιλειπομένους.

Ἀφήνεις κληρονομιά στόν κληρο καί τό λαό σου τήν ἀκόρεστη ζωτικότητα τῶν κόπων σου τόσων χρόνων.

Σήμερα ὑποκλινόμαστε ἐνώπιον τοῦ Τιμίου Προδρόμου, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου, τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς καί τῶν Νεομαρτύρων Κυράννης καί Ἀκυλίνης, γιά τό καλό κατευοδίο σου πρὸς τήν ἀληθινή πατρίδα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου (τόρα, στά προεόρτια τῶν Εἰσοδίων) καί πάντων τῶν Ἁγίων, ὁ Ἀρχηγός καί Τελειωτής τῆς πίστεώς μας, ὁ Ἀναστάς Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἅς ἐπιδραψιλεύει στήν μακαρία σου ὑπαρξή τήν ἀφέσιμη χάρη καί τό ἔλεός Του, προσμετρώντας τούς θυσιαστικούς κόπους τῆς ὅλης ἐκκλησιαστικῆς καί δῆ τῆς ἐπισκοπικῆς διακονίας σου.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη.

Τήν εὐχή σου νά ἔχουμε.—